

(המשך מעמוד 15)

פה כטלוויזיה, אבל אני מציין את הש"כ בתפילה, בסעודה מישפחתית ובחיי קורי חברים ובנימישפחה. אני נוכח לציין את עונג השבת בדרך שלי.

אורי, שהיה ממוכילי המאבק בי עד פתיחת בתי הקולנוע בירושל לים כעריב שבת, אינו הולך לסרטים בשבת, אך רוגל בפלורליזם. במרכז הרפורמי בירושלים מתקיימים בכל יום שישי כערב אירועים תרבותיים שכל דתי אורתודוקסי יראה בהם חילול שבת מועז.

אין אדם חילוני הוסף פתי אום למאמין? זה מסובך מאוד. אני לא מאמין במו"כ בן האורתודוקסי המקובל. אני מאמין בזכות וכוחה של עם ישראל. למרתי עד כמה המסורת וההלכה הן יפות. לכן הנגיעה שלי ליהדות היא לא דווקא האמנה בסמכות עליונה. אני מאמין בעם ישראל, בייחוד שלו, בשליחות שלו. עם ישראל הביא את המונותאיזם לעולם ובאישוהו שלב התאבן. כל הציורה היהודית הגדולה מאו שולחן ערוך נעשתה כשולי היהדות. היא לא חלק מהזרם המרכזי.

אתה מאמין באלוהים? אני מאמין באחריות ובבחירה ובזה

עה הרפורמית מזוהה עם העולם הנכואי ולא עם סיפרייהחוקים. היא מזוהה עם צדק חברתי, שלמות חברתית. לכן אני לא מאמין בבחירה, אלא בחוכה שלנו להיות צודקים יותר. התנועה הרפורמית מקיימת קשרים טובים עם מי ש אינם יהודים.

מתוך מיוסוניריות? לא, מתוך רצון שיכירו אותנו. אנחנו חיים בעולם שבו המגע בין תרבויות הוא מאוד רחוק.

זו לא תנועה מיוסונירית? זו תנועה המעוניינת שמיספר חבי ריה ופעיליה יגדלו. אנחנו מעוניינים להפיץ את תפיסתהעולם ולקרב אני שים אלינו. לא נבצע פעולות הנהוגות בעולם המיוסוניר.

אבל למה חשוב שיהודי בארץ יזוהה כיהודי? בסיס הציונות הוא דתי, ואם הקשר יינתק, אני לא מאמין שנקצב החיים המטרופי ובמארעות החיים יישאר קי" בוצ יהודי כמדינת ישראל. לטובת יש

אורי ובתו, אונחו בער הפרדת הדת מהמדינה

אורי ובתו ראל אני מעריך שחייב להיות קשר בין הבסיס הציוני לבין היהדות. ליהדות היו שתי תנועות תיקון. האחת היא התנועה הציונית, שלא רצתה לשמוע מהדת, והשנייה הייתה התנועה הרפורמית, תנועת התיקון בדת שהביאה פיתרון אחר. אלה שתי תנועות מהפיכה שהלכו כמקביל ולא נגשו. המיפגש הראשון היה לפני 11 שנה, כשהתנועה הרפורמית הקימה את הקיבוץ הראשון.

מה דוחף אותך באופן אישי? אני מרגיש מתוסכל כפגישה עם ציבור חילוני, כפגישה עם הפוליטיקה, למרות זה אני חושב שהמטרה מדרבנת. אני רוצה מדינה טובה יותר, יהדות שפויה יותר. אני רוצה מדינה נורמלית. אני מרגיש שאני הולך למט"ר שבלעדיה החיים שלי היו ריקים.

לדבר על אחר, ארם, בן 4 וחצי, הלך מד בגן הילדים הצמוד למרכז. כגן מתפללים הילדים בכל בוקר בשירה ובאמירת כמה פסוקים. הם לומדים שיש שליחציבור ובכל בוקר משמש אחר מהם, גם הבנות, בתפקיד זה ומנחה את התפילה. התנועה אינה מזוהה עם שום מיפי לגה פוליטית ונחשבת לאמפילגתי. אפשר למצוא ביניהם תומכי ליכוד לצד אנשי שמאל ושניים מפעיליה אפילו ישבו בביתסוהר צבאי בגלל סיבוב לשרת בשטחים הכבושים. התנועה הרפורמית בארצותיהברית קשורה עם קהילת ההומניסטסואלים

היהודיים שם, ורבנים רפורמים אף משיאים לעיתים זוגות כאלה. "היהדות המתקדמת", אמר אורי, "מנסה להתמודד עם הבעיה, במרכז אות כפולות, להתמודד עם המציאות שבה מהווים ההומניסטסואלים 15% מהאוכלוסיה בארצותיהברית. אנשים נוטים לאתר את הסמלים הלארציניים ולהפוך אותם לצחוק.

אבל עובדה היא שאפילו היהדות האורתודוקסית מתחילה להיפתח ל קודמה, ויש היום בתיכנסת אורתו דוכסים שבהם יושבים גברים ונשים ביחד, יש נשים שמתחילות להיות מנהיגות בקהילות.

אורי תמוה על העובדה שככל תחומיהחיים הכיוון הוא שיוויון בין המינים, ורק בתיכנסת נשאר חממה שבה אין לאשה מקום. הוא אינו מבין מדוע אירגון נשים כמו ועומח אינו יוצא למאבק נגד בתיהרין הרבניים. אין לו ספק שללא בתידין רבני מדי נתישראל תהיה טובה יותר, ובעניין הזה אנחנו מטרופים לגמרי.

אז מדוע אתה לא עובר לגור בארצותיהברית, שישם הבל פתוח והחיים מבחינתך נוחים יותר? כי אצלי נכנס המימד של הציונות. אני בא ממישפחה שגדלה דורות בארץ. זה הבית שלי ואני נחלם על דמותו של הבית.

המישפחה היתה כל השנים בשפר עם ולא ברור אם מקורה בגולי ספרד או שזו מישפחה שנשארה כל השנים בארץ. גם מקורו של השם אורי אינו ברור. אמי נולדה גם היא בארץ, סכתי נולדה בעיר העתיקה בירושלים, סבי בא מפר לין.

אסתי עלתה מבריתיהמועצות ובאה ממישפחה חילונית והיא לא עלתה על מנת לרדת.

אין קיבלה המישפחה שלך את התהליך שעבר עליך? הם לא התנגדו, למרות שלב היתה התלהבות יותר. הם הבינו שמצאתי את הדרך שלי. יש לי אח אחד שהוא חבר בתנועה.

בתנועה יש יותר חילונים שהצטרפו מאשר אורתודוקסים שעברו ליהדות הרפורמית. היום המטרה שלנו היא ללכת לאוכלוסיה צעירה.

יש לך חברים חילונים? רוב החברים שלי חילונים. חלקם אולי מסתכלים עלי בצורה מזוהה. לפני שנבחר לתפקיד מוכ"ל היה מזכיר מחדש, הוועד הציבורי למען חור פש מדע, דת ותרבות והוביל מאבק נגד כפייה דתית ובעיקר נגד חוק "מיהו יהודי". הוא המוכ"ל הצעיר ביותר ש היה לתנועה איפעם.

חלק ממאבק של התנועה הרפורמית בארץ מופנה לקבלת תקציבים ממישרדהדתות, אך מכיוון שמישרד זה נתון לשליטתם הבלעדית של האורי תורוכסים, אין המאבק זוכה להצלחה יתרה, אם ככלל.

בחיפה, שבה קהילה של 300 מישי פחות, אין בתיכנסת רפורמי והחברים נוהגים להתפלל בטיומפסן המקומי. אין לתנועה מקבלי שכר מהמימסד, הם אינם מקבלים תקציבים למוסדות שלהם, כמו כל עמותה אורתודוקסית אחרת. הרבנים שלהם אינם מקבלים את ההסמכה שלהם מן הרבנות ולכן אינם מורשים לנהל טכסים כמו נישואין או, להבדיל, קבורה.

המוסד האנושי של התנועה הרפורמית בישראל הוקם לפני 50 שנה וזה היה ביתהספר ליוא בק בחיפה. המרכז בירושלים הוקם לפני 30 שנה, ונבנה בשנים האחרונות מחדש. חברים פעילים משלמים מייסחבר בסכום של 150 שקלים למישפחה והתנועה חיה בעיקר מגיוס כספים בח"ל. "אנחנו", אמר אורי לטיוס, "בעד הפרדה מוחלטת של הדת מהמדינה. בעד הפרדת המימסד הדתי מהמדינה. המדינה חייבת לעזור ליהודים שרוצים לבנות קהילה דתית, חייבת לעזור לנוצרים שרוצים להקים קהילה דתית. אנחנו בעד נישואין אזרחיים עלפי המדינה, וכך יוכל כל אחד לבחור את הדרך שלו באופן חופשי."

ניתוח במקום מישקפיים

(המשך מעמוד 29)

או שפשוט נאלצים להמשיך ולהרכיב גם אחריו מישקפיים, אם כי בעלי מיספר קטן יותר. אין אפשרות להינכב מראש מה תהיה מידת ההצלחה, ומכאן ההימיר שבו.

פגיעות לחבטות

ניתוח ה"R.K. מבוצע בכרית המועצות כבר מזה 14 שנה, ובעשור האחרון הגיע גם למערב. יותר ממיליון ניתוחים כאלה כבר בוצעו, והניתוח מפרנס שורה ארוכה של מחקרים.

המחקר הבלוט בתחום הוא ה"PERK STUDY", בעלות 90 מיליון

דולר, ובהשתתפות תיסעה מכוניי מחקר אוניברסיטאיים. יש רופאים הטור ענים שזהו אחד הניתוחים הנחקרים והמתועדים ביותר ברפואה המודרנית. הניתוח מבוצע כאמצעות מיכסור עדין ומרוויק, ולכן הסיכוי לתקלות טכניות בשעת הניתוח עצמו הוא אפסי. עיקר הבעיות בניתוח נובעות מתגובות העין לניתוח, ואותן קשה לנבא מראש. את הניתוח מציעים עליודי חתכים מיקרוסקופיים בקרנית, מכלי להדור לגלגליהעין מבפנים.

הניתוח מועדף לקיצירארייה, ובניי הם בעלי צילינדרים. לרוב מעדיפים הרופאים שלא לנתח מיספר מישקפיהם קטן מ(2) דיופטר או גדול מ(7). במימפרים גדולים יותר ניתוח ברור כלל, רק לשפר את קוצרי הראייה, דבר המאפשר הקטנת עובי המישקפיים. הגיל הנדרש למנותחים הוא 21 לפחות, שהיה להם קוצריארייה יציב במשך שנה לכל הפחות.

לפני הניתוח נבדקים נתוניו האישיים של המועמד (גיל, מין, לחץ תורני, עיני, מריורת עיובי הקרנית, ועוד). רק לפי נתונים אלו נקבע אם המועמד מתאים לניתוח, ולמה יש לצפות מהניתוח.

הד"ר יצחק ליפשיץ ממכון העין בהרצליה ביצע כבר מאות רבות של ניתוחים, ואף מעביר השתלמויות על הניתוח לרופאים בחו"ל. הוא מאמין גדול בניתוח, ויודע להעביר את המסר במיומנות.

את הניתוח הוא מציג כצעד קדימה, מטיפולימוע לקראת שיפור באיכות החיים, כדומה לניתוחים פלאסטיים. הניתוח עתיד, לדעתו, לנגוס נתח משמעותי משוק האופטומטריה, והדרי גמה הטובה ביותר לכך היא ברית המועצות, שבה כל אדם מגיל 23 ומעלה זכאי לעבור ניתוח זה. השלב הקריטי, לדעתו, הוא בחירת המועמדים הנכונים לניתוח. עליויך מגיעים להצלחה מירבית, תוך סיכונים מינימליים. את הסיכונים השונים, כתוצאה מהניתוח, הוא משווה לסיכונים הכרוכים בשימוש בעדשותימגע במשך 10 שנים. בנתונים סטטיסטיים שמסר הד"ר ליפשיץ, החוזרים לדבריו במחקרים השונים, עולה כי 78% מכלל המנותחים יכלו אחרי הניתוח לנהוג במכונית ללא מישקפיים. נזקים בלתיהפיכים לעין נדירים מאוד: הם מופיעים כאלפיות

האחוז. סיכוכים הניתנים לטיפול, כדי לקות וזיהומים בקרנית, מופיעים בעשיריות האחוז. הבעיות הנפוצות אחרי הניתוח: שינויים בחדות הראייה בשעות היום.

רגישות לאור ותופעת הגלייר, מעין ניצנוציאור, בעיקר בנהיגת ליל. לה. תופעות אלה חולפות תוך חצי שנה ופחות, להוציא מיקרים הריגים (3-2%). בעייה נוספת, שזכתה בזמנו בפירי טוס רב, היא היחלשות העין ופגיעות יתר שלה לחבטות, כמו מכוריריטניס, אגרופ או אבן. העין אכן נחלשת אחרי הניתוח, אך כעבור חצי שנה היא חוזרת ל-90% מחוסנה, וגם מתגדריהניתוח מודרי בניחוחה של הבעיה.

הראייה ללא מישקפיים, אחרי ניי תוח מוצלת, היא בחלק מהמיקרים פחות חדה מאשר עם מישקפיים לפני הניתוח. יש גם לקחת בחשבון שכ מיקרה של ניתוח לאימוצלח לא תמיד ניתן לשבו ולהרכיב עדשותימגע.

"יש ירידה בהתלהבות מהניתוח בארץ ובעולם. הסיבה: החרבות מיקרים של מאוכזבים למיניהם. הבעיה העיקרית של הניתוח היא פסיכולוגית, ולא רפואית, אומר פרופסור מיכאל בלומנטל

הניתוח גם מקדים את גיל המעבר למישקפי קריאה. גם לפרופ' מיכאל בלומנטל, ראש מחלקתהעיניים בביתיהחולים ח"ר השומר, יש ניסיון רב בניתוח זה, והוא פחות נלהב ממנו. הבעיה העיקרית של הניתוח היא, לדעתו, פסיכולוגית, ולא רפואית. את המנותח מעניינת, אחרי הניתוח, רק התוצאה הפרטית שלו, וכל ההסברים ששמע לפני הניתוח לא יעניינו אותו במיקרה של אכזבה. הסטאטיסטיקה יכולה אסיכן להטעות.

הוא גם מטעים שהראייה היא דבר סובייקטיבי, והיו מיקרים של מנותחים מאוכזבים, למרות שהראו תוצאות מצוינות בבדיקות כושרהראייה אחרי הניתוח, הוא ממליץ לצפות מהניתוח לתוצאות מוגבלות בשיפור קוצרי הראייה, ומצביע על היתרונות הלא מבוטלים של הצלחה לקליק לבעלי מישקפיים בעלי מיספרים גדולים: היכולת לדבר פניםאלפנים, בלי מישקפיים, או למצוא בקלות את המישקפיים, כשקמים בבוקר.

יש לדבריו, אנשים מאושרים מתוצאות לקליק כאלה. ביטול הצורך במישקפיים הוא, לכן, רק תמריץ נוסף לעבור את הניתוח.

לניתוח זה קמו בקרב הרופאים כמה מתנגדים עקרוניים הטוענים, כסיכוכו של דבר, שאין הצדקה לבצע ניתוח שאינו סטיליסוכוכים, כאשר התוצאות אינן חרמשמעותיות. אחד מראשי המתני גרים בארץ לניתוח הוא הד"ר מיכאל בלקין, רופאעיניים העוסק במחקר, ובכרשות חוותידעת ברוח זו שפורסמו עליוידי גופים שונים בעולם, וגם סטטיסטיקות, מאותם מחקרים ממש, המראות תמונה פחות אופטימית. לפני שניגשים לבצע את הניתוח, כדאי לזכור שמרבית בהימור, ולשקול האם הפרס מצדיק את הסיכון; כשם שהיה זה מטושפ מצדו של שאול אייזנברג, להמר כטוטו, כך לא מומלץ לחזור על מעשה של אלה צעירה שנותחה באחרונה. כאשר באה להודות לרופא על הניתוח המוצלח, כבר הודורה לשאול מתי תוכל להרכיב עדשות מנע צינעועיות.